

Liber .III.

De dono intellectus.

Capitulum XII

Oⁿnsequenter

scies fili q^{uod} sextū donum spūs
sancti est donum intellectus. qd sequi
tur donum concily. Enī dicit be. Aug.
post quintū gradū sc̄p̄silq. per quod
anima leuaſ ab appetitu sordiū inferi
orū ascendit in sextū gradū sc̄z donū
intellectus ubi iā ip̄z oculum purgas
Iec Aug. Quare autem donū intelle
ctus p̄cedentia quinq^u dona sequitur.
Anselmus. de hoc rationem assignat
dicens. Quinq^u dona p̄cedentia per
tinent ad vitaz actiū. Iec aut̄ duo sc̄z
intellectus & sapiētia prinent ad vitā
cōtemplatiū. que duo spūs sanctus
postq^{ue} mentē facit pauentem p̄ donū
timoris. sibiq^{ue} compaciētem p̄ donū
pietatis. & ea agat que sunt facienda
per donū scientie. & illa fortiter exeq̄
tur per donū fortitudinis. & d̄ ip̄sū sui
exemplū facit alijs p̄sulente per do
num confitq. post spūs sanctus accēdit
mentez ad intelligendum cur Iec & il
la fieri debeant. vltimo q^{uod} a solo deo
remunerationem querat istorum Iec
Anselmus. Et norandum q^{uod} cū hō sit
ordinatus ad beatitudinem sicut ad fi
nem supnaturalem. id oportet pone
re intellectum siue lumen aliquid ut est
habitū supnaturalis que sunt articu
li fidei. & ex p̄sequenti quarūdaꝝ opa
cionū que ordinans ad fidem que per
dilectionem opaf ut dicit apostolus
et hoc lumen supnaturale & superad
ditū intellectui & hōi datū vocat donū
intellectus et notat quandam excellē
ciam p̄gnitōis penetrans vscq^{ue} ad inti
mas rep̄ intelligēdaꝝ essencias veri
tates. qd non sit ita explete ex virtute
naturalis intellectus sicut ex virtute lu
minis supnaturalis supadditi intelle

Dist. I. Ca. XII.

etni De hoc in libro de spiritu & anima
sic dicit. Intellectus est ea via anime
qua potencia quantum homini possibi
le est p̄gnoscif ad celestia archana pe
netranda. que penetrari non posunt.
nisi per spūm eius qui etiam p̄funda
dei securat. Unde dicit apostol. No
bis aut̄ reuelavit deus p̄ spiritū sanctū
qui omnia scrutatur ecclā p̄funda
dei. Cum igit̄ veritates neceſſarie ad
salutem sint nobis abscondite & velate.
ta in reꝝ naturis q̄b ecē in diuinis facta
mētis & figuris. tñ in vt intellectus
humanus sine adiutorio supnaturalis
lumīs n̄ possit ad eas apprehēdēdas
contingere. planū est q̄ necessē fuit
spūs sanctus intellectui humano sup
adderer aliqud lumē supnaturale. quo
velamina dictaꝝ virtutū penetraret
veritates absconditas apprehenderet
& sic eas nobis manifestaret. qd vng
spūs sanctus facit. dū nobis donū intel
lectus inspirat. hoc em̄ donū intellectus
primo facit nos penetrare velami
na siue tenebras mentis nostre. donec
ad notitiam p̄p̄iam perueniamus. &
sanctam trinitatez ad cuius ymaginē
creati sumus agnoscamus. Prīo igni
tū donū intellectus facit nos ad in
teriora nostra ingredi. dum menti in
spirat p̄ primo seipsaz cognoscere vi
scat. & in hoc diligenter se exercetato
nec severē videre quid sit īcipiat. De
hoc dicit richar. de sancto victio. exer
cīcō cordis oculus mundat. ingemis
acuitur. intelligentia dilatarut. nescit
em̄ quantum sub pedib⁹ eius omnis
mundana gloria iaceat. qui condicio
nis sue dignitatē nō pēsat. nescit om̄is
nō quid de spiritu angelico. quid d̄ spi
ritu divino sentire debeat qui spiri
tum sanctum prius non cogitat. Et se
quitur. Si nōdūm ydoneus es ad ri
manduz ea q̄ intra in te metipso sunt

Liber .III.

quod ad illa rimanda ydoneus eris que sunt supra teipm. hoc richard. In hoc exercitio ho per donū intellectus incis pī aliquid videre. q̄ factus est ad ymaginē sancte trinitatis. qz ad yma ginem & similitudinē suam creavit de us homē. De hoc dī in libro de spū & anima. Sicut deus pater. deus filius deus spū sanctus unus deus non tres dī sunt sed tres psonae. ita aīa intelles cus. anima voluntas. anima memoria non sunt tres aīme. sed una in uno cor po & tres vires. Et sicut ex patre ge neat filius. ex patre & filio procedit spiritus. ita ex intellectu generat voluntas. sed ex intellectu & voluntate p cedit memoria. Ex eo autem q̄ aīa est ymaginē dei & capax deyit dī beatus Iu gu. quā ppter quisq̄ diligentius atten dat prime sue pditionis excellentiā ut venerandam scē trinitatis in semetips so ymaginē agnoscat. honoreq̄ dīmē similitudinis ad quā creatus est nobis litate mox exercitatō virtutum ac dignitate meritor̄ habere ostendat ut qñ apparebit similes ei appareamus qui nos p̄didit & reformati. **G** Sci endū etiam q̄ intellectus est regula & circū spectio actionū moraliū. **U**n p̄s Intellectū tibi dabo & instruā te ī via hac qua gra. sit. sup te oculi. meos. s. si nist̄ gratie & dext̄ glorie. qd̄ sit qñ de ns acceptat opera hois in pñti appro bando. & in futuro remunerando. **S**z oporet ad hoc q̄ sumus apti ad istū intellectum ut regloziemur non s̄m sensibilia fantasmatā. sed s̄m indicia intelligibilia. sicut per eundē p̄s dī. **N**o lite fieri sicut equus & mulus quiby nō est intellectus. alioquin accidet nobis sicut primo ho. qui cū in honore esset non intel. p̄pa. est iūmen. insi. & simi. factus est illis. i. qz non est securus in intellectū ut sequere mandatū dei scūs

Dīst. I. Ca. XII.

est miser & captivus **D** Un norā dū q̄ intellectus predictus prudentis alis qui s̄m dictamen legis dīne doc̄ tria. s. quid evitandū sit. quid exequē dū. quid expectandū. Primo donū in intellectus docet quid evitandū. qz om̄e malū. Unde puer. q. Si inclinaueris cor tuū prudentie. si quesieris eam q̄si pecunia. & sicut thesauros effoderis ilā. tunc intelliges timorē dīm & sciam dei inuenies. i. quivult habere hūc intellectū debet se inclinare p̄ humilitā & querere p̄ desideriū. effodere p̄ exercitiū. & sic instructus in moriby intellectus q̄ in timore dīm viter. & malum. Unde p̄s. Imitiū sapie timorē dīm. intellectus bonus oībus facientiby cuī. Scđo donū intellectus docet quid ex equendū. qz oē opus bonū s̄m actum cordis oris & opis. De actu cordis dī Josue. 1. Ne declines a lege ad dextrā vel ad sinistrā ut intelligas cuncta que agis tunc diriges viā tuā & intelliges eā. Itē oris Eccl. v. Intelligas & cuī sapia p̄feras r̄nsum p̄p. Si est tibi intellectus r̄nde p̄ximo tuo. finautē. manus tua sit sup os tuū. ne capiaris in verbo indisciplinato & confundaris. Itē opis. Unde beatus ambro. Nihil ho dī agere nisi si queritur posset reddere rōem. Tercio donū intellectus docet qd̄ sit expectandū. s. bonū eternū. De hoc per sapientē dī. Germina gratissima expectatio p̄stolantis. quocūq̄ sever terit prudenter intelligit. non enim p̄t homo tenere bonā vitā nisi sciat terminū quo debeat ire. debet em̄ p̄siderare si nem in suo tpe gratissimū. gratum est enim solū bonū t pale. gratius bonum spūale. ut sciā vel virtutes. gratissimū aut bonum eternū. Unde dī Baruch iij. Discevbi sit sapia. ubi sit virtus. ubi intellectus. ut sciā simul ubi sit longitum̄itas vite & virtus. ubi sit lu

D. i.

Liber . III.

men oculorū & pax. Nec enim sunt in bono eterno. Drouet. iij. Longitudo dierū in extera eius. & in sinistra eius dinitie & gloria. Et ps. dicit. Apud te est fons vite. & in lumine tuovidebimus lumen. Ibi enim debet esse oculus intellecūtualis quod rectificat. quē nō bēbant illeli de quō dicitur in deuto. Gens absq; p̄fisiū & sine prudētia vñtā sap. & intelli. ac. no. pui. per memoriā. s. p̄teritorū. discretionēq; p̄ficiū atq; futuroꝝ pui. dentiā & sic pater de dono intellectus.

De dono sapientie Ca. XIII. I

Dixit non lateat fili quod septimū & ultimū donū spūssanci est donū sapientie qdū imediate sequit̄ donū intellectus. Ad hoc itaq; donū sapientie. s. a timore incipiēdo q̄si p̄ quosdā gradus puenī. Unū dicitur beatus ang. & a timore vñq; ad sapientiam. que seprima in domis est vltima p̄ gradus tendit & puenī. Et redidit rōneꝝ dicitur. Sapientia hec vltima & summa est. qz hac habita aīmus pacatus & tranquillus p̄ficiū & delectat. in ea ḡ est vltima in qua est p̄summatō. Similem rōem assignat ansel. dicitur. Spūssancus mēti inspirat ad postremū sapientiā. quā alijs domis supaccumulat ut qdū recte intelligit. s. in dono intellectus sibi sapidū atq; dulcissimū in dono sapientie. soloꝝ rectitudinis amore sequatur qdū intelligit cē sequendū. Non enim pfectū facit cognitio virtutis. nisi etiā se qual experimentalis. qz experientia est magistra intelligentie ut dicitur hugo. Et addit ansel. dicens. in isto edificio sic p̄positio spūssancus residet totaq; familiā domus interioris. i. oēs animi sensus regit & ad suū obsequiū distinet. s. ascēdendo ad dēū & descendēdo ad p̄xiū. hec ansel. R. Primo igit̄ videndum est quid sit sapientia & que

Dist. I. Ca. XIII.

dicas donū sapientie. Unde notandum quod obmissa sapientia carnis que inimicā ē deo. & sapientia huius mundi que stultitia est apud dēū. que nec dicunt sapientia nisi abusive. qz non sapide scie sunt. sed fructu & insipide. nulla itaq; istarū est dicitur sapientie. Et est alia sapientia & increata. De qua dicitur in sapientie. viii. quod ipsa est candor lucis eternae & speculum sine maiestate dei maiestatis & imago bonitatis illius qui est xp̄s dei filius. quem paulus appellat dei virtutē & sapientiam dei. De quod etiā brūsang. dicitur. Sapientia increata que est dei filius nō cessat occulta inspiratione & revelatione ad intellectualem creaturā se transserre. ut ad se perveniat. Sed nec ista sapientia tei est donū spūssanci sed potius largissima omnium donorum doctrix est. Est & alia sapientia creata que & duplex est qz quedam est p̄ studiū humanum acquisita & cibis intellectualis. De quod loquitur p̄philo in metaphysica sua que aliter p̄ dicitur. h̄z enim phisica admirabiles delectationes ut dicitur x. ethicoꝝ. Licet sapientia non sit oleo gēe p̄ditus potius etiā sapientia hec p̄romis inquisitionē aliqualiter recitū iudiciū circa aliqua dīna habere licet incomplete. sicut ostendit hugo in p̄logo sup̄ libro angelice hierarchie. ubi sic dicitur. Philosophis datum fuit p̄ nos quibus p̄summatio seruabat & inchoatio parabat. ut invenirent veritatem illam. quam oportuit suscipere filios vite ad obsequium summe veritatis. cuius labor ip̄s p̄positus est. nobis aut̄ fructus seruabat. Non solum theologiam quandam proportionem inuisibilium divinorum & scrutationem inuisibilium quasi p̄summataram sapientiam ad dicerūt. & ibi corrueere ceperunt in meadacia figurorum & ideo defecerunt & evanuerunt. hec hugo. Unde nec ista sa-